

Continue

14 yy divan edebiyatı şairleri

14. yy Divan Edebiyatı Nesimi, Ahmedî, Gülşehri, Kadî Burhaneddin, Aşık Paşa, Seyhoğlu Mustafa Ahmedî 1334 yılında doğan Ahmedî, XIV. Yüzyılda yetişen Osmanlı şairlerinin en büyüğü ve en ünlüsüdür. Ünü XV. ve XVI. Yüzyıllarda da devam etmiştir. Ahmedî'nin asıl adı "Tâciüddin İbrahim bin Hızır"dır. İlk öğrenimini Anadolu'da görmüş, sonra büyük ilimlerden ders görmek üzere zamanı geçmesine uyarak Mısır'a gitmiş, kuvvetli bir öğrenim görerek İslâm ilimlerini tamamen öğrenmiştir. Yaradılışından gelen kabiliyetine uyarak edebiyatla uğraşmaya başlamıştır. Anadolu'ya döndükten sonra Germiyan beylerinin hizmetine girerek Kütahya'ya yerleşmiştir. Önce Süleyman Şah'ı sonra Bursa'ya giderek Osmanlı sultanlarından Emir Süleyman'a intisabetmiştir. Zarfî, hoşsohbet bir şairdir. Ömrünü Bursa'da geçirmiştir. Divan kâtipliği görevini yaparken 1413'te Amasya'da ölmüştür. Edebiî Kışılığı Ahmedî, çok yazmış bir şairdir. İran şairlerinden özellikle Nizâmî, Kemal Hecvîdî, Selman-ı Savcî'nin etkileri altında kalmıştır. "Başka şairleri taklit etmediğini, yazdıklarının kendine ait olduğunu, Gülşehri gibi kendini beğenmiş bir adam olmadığını" söyler. Elvan Çelebi ve Seyhoğlu Mustafa'ya karşı şiddetli eleştirilerde bulunup, kendini Enverî, Nâmî, Selman-ı Savcî gibi İran şairleri ile kıyaslamaya kalkmış. Edebiî zevki yüksektir. Edebiî kişiliğinin oluşmasında Gülşehri'nin, Hoca Mesud'un ve Seyhoğlu'nun etkileri açıkça görülür. Bazı sofiyâne şiirlerinde Yunus Emre ve Aşık Paşa'nun etkileri vardır. İran ve Türk edebiyatını çok iyi bilen ve bunlardan yararlanan Ahmedî, XIV. Yüzyılın en büyük şairidir. Devrine göre çeşitli türlerinde ve nazım şekillerinde en büyük başarıyı göstermiştir. Dili ve anlatımı düzgün, tasvirleri canlı ve renklidir; şiirlerinde sık sık nazım kusurlarına rastlanır. XIV. yüzyıl şairleri Türkçenin nazım dili olarak kabalığından yakındıkları hâlde, Ahmedî'de böyle bir düşüncenin görülmemesi dikkate değerdir. Şiirlerinde ölçülü bir sanatçı titizliği vardır. Üni gayet yaygındır. XV. yüzyıldan sonra Seyhî'den itibaren Ahmedî titliğke unutulmuştur. XV. yüzyıldan Iskender-nâme'sinden başka eseri hatırlanmaz olmuştur. Eserleri: Divan, Iskender-nâme, Esrâr-nâme, Cemşid ü Hurşid, Tervihü'l-Ervâh. Kaynak: SOYSAL, M. Orhan, Eski Türk Edebiyatı Metinleri, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 2002.

Doğum tarihi kesin olarak bilinmeyen şair, 1408'den önce Halep'te derisi yüzölerele öldürülmüştür. XIV. yüzyılın son yıllarında Irak, Azerbaycan, Kuzey İran ve Anadolu sahalarında sür'atle yayılan Hurûfîlik'in kurucusu Esterâbâdî Fazlullah Hurûfî (1339-1393)'ye intisâbetmiştir. Hurûfî tarikatine mensub ve huruf bilgisine vâkıftır. Hurûfîliğin İran ve Anadolu Türkleri arasında yayılışında, büyük bir rol oynamış gezgin bir şairdir. Nesimî, özellikle Bektaşîler ile vahdet-i vücüd kurallarını benimseyen sufler tarafından büyük bir sofu olarak kabul edilmiş, hakkında bir çok menkıbe meydana getirilmiştir. Bunlar arasında onun, yüzen derisini sırtlayıp Halep'in on iki kapısından çıkarak sır olduğu menkbesi de vardır. Menkıbeleri, Horasan ve Maverâünnehr'e kadar yayılmıştır.

Edebiî kişiliği Azerî edebiyatının XIV. Yüzyıldaki en büyük şahsiyet, tesirinin genişliği ve devamlılığı bakımından Türk edebiyatının en büyük temsilcilerindendir. Şiirde büyük bir güç gösteren Nesimî, Farsça ve özellikle Türkçe şiirler yazmıştır. Şiirlerinde çoğu kez kendini inancı dile getirmiştir. Buna rağmen, din dışı ve aşıkâne gazelleri de vardır. İran şairlerini iyi tanıyan şair, özellikle tasavvuf edebiyatında sürekli etkiler yapmıştır. Anadolu Türkçesine yabancı olmayan Nesimî, Osmanlı şîirî üzerinde derin izler bırakmıştır. Habbî, Hatalı ve Fuzulî de dahil olmak üzere, bütün Azerî şairleri iki asra yakın bir zaman onun etkisi altında kalmıştır. XV.-XVI. Yüzyıllarda bir çok Azerî ve Osmanlı şairinin Hurûfîliği kabul etmelerinde Nesimî'nin büyük etkisi olduğu gibi, Fuzulî'de bile duygu ve anlatım bakımından onun etkisi gözden kaçmaz. Kaynak: SOYSAL, M. Orhan, Eski Türk Edebiyatı Metinleri, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 2002. Aşık Paşa

XIV. yüzyılın ilk yarısında Anadolu'da yetişen Türk şair ve mutasavvıflarının en büyüklerindendir. Asıl adı Ali olan ve 1272'de Anadolu'da dünyaya gelen Aşık Paşa'nın hayatı hakkında pek az şey bilinmektedir. Rivayete göre XIII. Yüzyılda Anadolu'ya Horasan'dan gelen bir derviş ailesine mensuptur. Ailesi XIII. Yüzyılda Anadolu'nun Moğol istilasından önceki siyasi ve sosyal buhranlarına karşışm Babailer isyanı ve Karaman Beyliği'nin kuruluşu ve ilk gelişimde rol almış şeyh ailesidir babasının Muhlis Paşa olduğu rivayet edilir. Aşık Paşa, Orta Anadolu'nun nüfuzlu ve zengin bir süfi ailesine mensuptur. Kırşehir'e yerleşmiştir. Kırşehir, devrinin en önemli iktisadi ve medenî merkezlerinden biridir. Ehl-i sünnet kurallarına uygun bir tasavvuf mesleğine mensup olan Aşık Paşa, gayretleriyle etrafına birçok mürid toplamıştır. Devlet islahatı de bulunmuştur. Edebiî kişiliği Gençliğinde mükemmel bir öğrenim görmüş, Şeyh Süleyman-ı Kırşehri'den zâhiri ve bâtınî ilimleri öğrenmiştir. Yalnız Arap ve Fars dillerinde değil, genellikle İslâmî ilimlerde ve özellikle tasavvufa büyük bir kudret kazanmıştır. On sekiz yıl süren saltanatı fasılasız savaşlar içinde feci bir biçimde sona ermiştir. 1398 yılında Sivas'ta öldürülmüştür. Edebiî Kışılığı Kadî Burhaneddin çok zekî, pek tedbirci ve basiretli, dikkate değer derecede iş bilen seçkin bir kâdi, seçkin bir vezir, âlim, şair ve cesur bir hükümdardır. Üstün zekâsıyla devrin bütün bilgilerini elde etmiş, kılık ve kalemi aynı beceri ile kullanmıştır. Harfle uğraştığı zamanlarda bile ilimle uğraşmaktan uzak kalmamıştır. Arapça ve farsçayı şiir söyleyecek kadar iyi öğrenmiştir. Eserlerinde Azerî Türkçesinin bütün özellikleri bulunmasına rağmen din ve tekniği kusurludur. Kendine özgün içten ve canlı bir üslubu vardır. Siyasi ve ilmi söhret, şairliğini gölgelemiş olan Kadî Burhaneddin Azerî ve Farsça gibi bir ilim ve edebiyat dili değil, sadece basit bir konuşma dili saymak hususunda daha sonraki devirlerde de rastladığımız bu anlayışa karşı millî bir dil vermesinde büyük bir rol oynamıştır. Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçe'yi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir arada kullanmış, Arapça ve Farsça'da büyük başarılar kazanmış, ancak o, eserlerini Türkçe yazmıştır. Türkçeyi bir sanat dili haline getirmeyi çok isteyen bir şairdir. Mantık'ı Tayr adlı tasavvufî eserin manzum tercümesinde Türkçeye incelik, ahenk kazandıracağını söylemektedir. Eserde tasavvufî konuları işlemiştir.Ahi Evran'nın ölümünden sonra Ahilik Postuna oturmuştur. 1335 yılında ölen Gülşehri çok ince ruhlu bir şair idi.Her güllü kendine yar eyterem,Her gece vasfın tekrar eyterem,Her seher kim güîl cemende açıla,Kamudan ilkin bana karşı güzi.Gülşehri, Feridüddin Attar'ın Mantık'u'l Tayr adlı eserini Türkçeye çevirmiştir.*****AŞIK PAŞA (1272 – 1333)Aşık Paşa, Türk dilinin gelişmesi ve yayılmasında büyük hizmetleri bulunan, bu uğurda kalıcı eserler yazan ilk Türkçeci şairlerimizdendir. (1334 -1413) 1272 yılında Kırşehir'de doğmuştur. Asıl ismi Âläeddin Ali'dir. Baş ağa, yani ailenin en büyük kardeşi olarak tanınmıştır. Baş Ağâ adı zamanla Beşe, sonra da Paşa olarak söylenmiş, şiirlerinde (Aşık) mahlasını kullanıldığı için de, asıl adı unutularak (Aşık Paşa) adı, her tarafta ün yapmıştır.Aşık Paşa, din ve tasavvuf bilgilerini Kırşehir'li Şeyh Süleyman'dan öğrenmiştir. Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında babası ile birlikte Osman Gazî'nin yanında hizmet görmüştür. Sultan Orhan'ın Osmanlı Beyliğinin başına geçtiği yıllarda, Kırşehir'e gelerek baba ocağına yerleşmiştir. Aşık Paşa, Kırşehir'de, Ahilik örgütünün büyük bir saygıyla bağlandığı "Mürşid'i" olmuş, çevresinde toplanan Öğüz Boylarına, dostluk ve kardeşlik ilkelерini aşılamış, onlara Türkçe seslenmiş, eserlerini Türkçe ile yazmıştır. Aşık Paşa, çevresinde yalnız Türkçe ile konuşup, eserlerini Türkçe yazmamış, aynı zamanda, o güne dek moda olan Arapça ve Farsça'ya karşı Türk dilinin güçlü bir savunucusu olmuştur.Aşık Paşa'nın en tanınmış eseri, 12.000 beyitlik Türkçe Garibnâme'sidir. Mesnevi biçiminde yazılan bu eser, on bölüm içinden, dini ve tasavvufî öğütler veren bir ahlâk kitabıdır. Yıllar sonra, Mevlîd sahibi Süleyman Çelebi, Garibnâme'yi görecek ve bu eserden etkilenenler arasında, Türk diline gersken önemli veremelerlerinden dolayı sitem dolu ifadelerle bahseder. Aşık Paşa, Türklük bilincine varmış, Türkçe şiirlerinde Türk'ün Tanrı ve yurt sevgisini, barışçı dünya görüşünü, dostluk ve kardeşliği, tasavvufî bir anlayışla bir ar